

A Földes IV.C (1959) öregdiákok 50 éves érettségi találkozásának ünnepi vacsoráját nyitó „pápai áldás”

(Pápay Zsolt osztálytársunk beköszöntő szavainak summázata)

Tabáné Erzsike, Taba Sándor, Zelena István, Cserny Antal, Pápay Zsolt, Csótainé Klára, Csótai János, Tóth Imre

Kedves lélekben fiatal, jubiláló barátaim és kedveseik, 70-en innen és túl.

(Tanáraink korelőnye mára elkopott!)

Az ünnepi estét nyitó beköszöntőm rövid lesz, mert *anno* egy grúz tamada megtanította: „Keveset szólj, sokat itass”. Most mégis négy gondolatot fűzök egybe és csak egyszer koccintunk (ez a mai trend: „4 az 1-ben”). Mondandómat egy palack bor nyomatékosítja, amit egyik társunknak hoztam... majd a végén adom oda, addig is lehet találgatni és izgulni.

Első szavam: azoké a társainké és tanárainké, akik már nem lehetnek közöttünk, s most talán „egy-egy felhőn könyökölve mosolyognak le ránk”. Rájuk emlékezzünk egy vers részlettel:

Ők nem öregszenek, ahogy mi, többiek.
Őket nem viseli meg a kor, és alkonyatkor
Nem ítélik meg az évek, de emlékezetünkben
Pirkadatkor is őrizzük őket.

(L. Binyon)

Valóban őrizzük... Amikor **Colostól** megkaptam a „bagós-történetet”, egy szempillantás alatt visszarepültem a múltba, és hallottam (!), igen, hallottam **Pufi** hangján: „Hallod, Nagy János, hozd ki!” Hasonló érzés fogott el, amikor **Molnár Kali** felidézte osztályfőnökünknek a ballagáskor mondott búcsúztató szavait... Valószínűleg mindegyikünk tudna ilyen élményt felidézni.

Ők valóban most is, ezen az estén is velünk vannak!

Vincze János, Szert József, Gyurkóné Ágnes, Kerekesné Mária

Kerekes János, Gyenge Gyula, Gyengéné Margó, Tabáné Erzsike, Taba Sándor, Zelena István

Második szavam: az élőké, akik olyan szerencsések vagyunk, hogy megélhettük az 50 éves jubileumot, ez önmagában is ünneplésre méltó. Az meg külön kegy a sorstól (hab a tortán), hogy **Földes-diákok** lehettünk! És milyen **tanáraink** voltak... öt doktor is szerepel az érettségi tablónkon! (A képzés színvonalát jelzi, hogy közülünk nyolcan szereztek doktori fokozatot: két orvos és két jogász, egy agrár-, egy kohó- és két villamosmérnök.) Köszönet tanárainknak, hogy az „életre, emberségre jól felkészítettek”, és tartásukkal, sajátos egyéniségükkel – szinte láthatatlanul – eligazítottak bennünket későbbi pályánkon.

Hogy ilyen „jó kis csapat vagyunk/lettünk”, abban nagy szerepe van a találkozókat szervező „**kemény mag**”-nak, s köztük különösen **Gyurkó Petinek**. Köszönjük, hogy mindig összehozták a találkozókat; és „Gyurkó tizedes! Erőt, egészséget”!

Sajnos nincs idő mindenkiről külön-külön szólnom... de például gondoltatok volna, hogy világbajnok *gyűjtögetők* lesznek köztünk? És mindjárt hárman is!

Vagy, hogy a *türelem és kitartás* világbajnoka is köztünk van? Olvastatok **Csépes Imi** életrajzát, ami így kezdődik: „Kertész leszek!”, s a legvégén: „Kertészkedek!” Igaz, közben eltelt 50 év, de elérte amit akart...

Harmadik szavam: a *társszerzők* dicsérete, akik nélkül nem jöhetett volna létre az emlékkiadvány, amit tanáraink is igen elismerő szavakkal illették.

Tornay Lacó („a bírói jóváhagyás”) gyakran látta a készülő anyagot és nyesegette a vadhajtásokat. Az ő ötlete a „mi történt ’59-ben”, a bélyeg (!), vagy (hogy egy titkot is kifecsegyek) „Lolo mejjes képe”.

Tóth Emericus („az orvosi felügyelet”) rengeteg anyagot szerzett be és küldött el, pl. osztályfőnökünkét is, és (hogy finoman fogalmazzak) ő érte el, hogy lett „előszó”, „tartalomjegyzék” és a végén „meghívó”, ami nélkül szegényebb lenne az osztály évkönyve.

Nekem „jutalomjáték” volt az emlékkiadvány szerkesztése; csak összerendeztem a kapott anyagot, feljavítottam néhány képpel és nyomdába vittem... Talán egy idézet világítja meg a lényegét:

„Egy lakatlan szigeten nincs rajtad kívül senki, csak egy *szerkesztő*. Éhezel. Már csak egy üveg narancslé maradt. Napok telnek el.

Végül úgy döntesz, hogy megiszod, amikor a szerkesztő hirtelen kikapja a kezedből, és belepisál. Döbbenet nézel rá.

Tessék – adja vissza a szerkesztő. – Csak egy kicsit fel akartam javítani.”

(H. Coben)

Tóth Imréné Éva, Szélné Rózsika, Szél Lajos, Molnár Kálmán,
Molnárné Irénke, Ledniczky Árpád, Ledniczky Zsuzsa, Tóth János

Tóth János, Erzsike, Tornayné Marika, Vizkeleti József

Végezetül... ez a bor (nincs „feljavítva”!) kiváló 2000-es évjáratú tokaji főbor (mai szóval: cuvée), azaz benne van a hegy java: „ahogy megszületett”, magyarul szólva száraz szamorodni.

Akihez pedig **negyedik szavam** szól, akinek a bort hoztam: **Vizkeleti Jóska** barátunk, mert megindítóan *költői* életrajzot írt, *vitézül* állta a sarat (csak `78-ban nősült!), és annak idején legnagyobb *bánatára* lett Földes-diák.

Legyen ez a bor némi vigasz, hogy annyi éven át „el kellett minket viselned”.

Zárszóként és koccintásra, megalapozandó ezt az ünnepi estét, mindenkinek felhőtlen múlt idézést, ünneplést és további életútján jó egészséget kívánva, mondjuk el **együtt** a halhatatlan sorokat:

Meddig még;
Tiszta kék az ég, Oly távol a messzeség!
(Vizkeleti J.)

Az ünnepi esten, a „nagy osztályfőnöki pofonnal” ráruházott joggal élve, **Tornay Laci** (nyugdíjas megyei *főbíró*) osztálytársunk

„osztályfőnöki dicséretben”

részesítette **Pápay Zsoltot**.

Egyben *felruházta azzal a joggal*, hogy a következő találkozón ő tegyen javaslatot osztályfőnöki dicséretre, aki majd tovább viszi ezt a jogszt.

**ALAPÍTÓ
OKIRAT**

Ezennel elismerjük és kinyilvánítjuk azt a jogszt,
amivel *anno a*
„nagy osztályfőnöki pofon”
felruházta

**TORNAY
LÁSZLÓ**

Földes IV.C (1959) öregdiákot
arra, hogy

osztályfőnöki dicséret

megtisztelő és kitüntető elismerést adhasson, a
jog továbbadásával.

Kelt PEST városában,
2009. május havában
**a Földes IV.C (1959)
Öregdiákok
Pesti Baráti Köre**

„VACSORA CSAK A SZÖVEG UTÁN (!) LESZ”

Vacsora menü

☎ TEL/46/347061
WWW.SZENTKRISTOF
ÉTTEREM;HU

2 személyes tálakon találva.

Hűtött Libamájjal töltött hántott jércsewellfilé.

Óvári szelet (Sertés karaj roston, óvári sajt sonka szelet, gomba, aszén süte).

Kristóf szelet (borjúszelet olivabogyóval, spárgpapal füstölt-sajttal töltve hántva).

Köretek: Petrezselymes burgonya, párolt sárga köret, párolt rizs.

Saláta: uborka saláta ~~tejsaláta~~

Előétel ① Magyaros csirke máj (lecsó, csirkemáj, karika rosejbi.)

② Hortobágyi húsos palacsinta

Desszert: Szabó galuska.

1. rész (Tóth Jancsi és Erzsike szemével)

SAJNOS, AZ A GYÓGYSZER HIÁNYCIKK!

NEKEM MÉG NEM KELL PATIKA-SZER!

AZT ISMERED, HOGY „KÉT GRÚZ UTAZIK A VONATON”?

Panyi János

AMÍG A NEJEMET FÜZI A TANÁROM, ADDIG GYORSAN MEGBESZÉLEK EGY KOCSMA-LÁTOGATÁST.

(↑) A FÉRJEM MÁR MEGINT KAVARJA... (↓)

Csépes Imre, Csépesné Sára

Tornay László

ENGEM NEM TUDSZ A VÖRÖSRE RÁBESZÉLNI, BÁR. . .

CSAK EGY CSIPETNYI ÉS MÁRIS ÉLVEZED!

Tormay László

Gyurkó Péter

„NEM ÜTIK A JOGÁSZT AGYON...”

EZEK A FIÚK! MÉG MINDIG 20 ÉVESNEK KÉPZELIK MAGUKAT.
(MI TARTSUNK MAJD EGY ÖTYE NAPOT IS...)

MÁR ITT LENNE AZ IDEJE A LEFEKVÉSNEK.

„DERES MÁR A HATÁR, ŐSZÜL A VÉN BETYÁR....”

Tormay László, Csépes Imre, Csirikusz József

ÉS HOVÁ LETT A CIPŐD?

GÖZÖM SINCS!

2. rész (Molnár Kati és Irénke fotói)

A PINGYOMON EKKORA POHÁRRAL ITTAM.

MAJD HOLNAP, A KERTI PARTIN, DUPLA ADAGOT KAPHATSZ.

ÉN INKÁBB KÖZELEBB ÜLNÉK A FIATALASSZONYOKHOZ...

KÖNYV NÉLKÜL, SAJÁT KÚTFŐBŐL (!), AZ AZ IGAZI.

CSAK AZ ÜVEGFÚVÁS MARADT KI AZ ÉLETEMBŐL.

HA TE IS ANNYI KÖVET MOZGATTÁL VOLNA MEG, MINT ÉN. . .

3. rész (Csépes Imi és Sára fotózta)

(11) VÁLÓOKOK... (12)

(Csak figyelem,
hogy mit művel
a nejem...)

A LÁNYOK, A LÁNYOK ...

... ÉS PERSZE A FIÚK IS!

SAROKBA SZORÍTVÁ

CSAK EGY IGEN RÖVID IDŐRE TÁVOZOM...

A SZOMSZÉD ZÖLDJE ... ??

4. rész (Gyurkó Peti és Ágnes képei)

ÍDÉZNI CSAK PONTOSAN, SZÉPEN...

SZÁRAZON EZT NEHÉZ KIBÍRNI!

EZT MEG KELL ÖRÖKÍTENI VIDEÓVAL

ÉN MÉG MINDENRE EMLÉKSZEM!

ÉS MÉG MINDIG CSAK A SZÖVEG, A SZÖVEG...

**A SOK DUMA UTÁN
MOST MÁR VÉGRE
ÁTTÉRHETÜNK A LÉNYEGRE!**